

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610204699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8610204699.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Jánom Šrabom, advokátom so sídlom Ul. Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, proti žalovanej D. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Zuzanou Burdovou, advokátkou so sídlom Volgogradská 13, 080 01 Prešov, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4C 149/2010-338 zo dňa 06. decembra 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanej strane priznal náhradu trov konania na účet právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Burdovej o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 40 odsek 1, § 111 odsek 1, § 115, § 116 odsek 1, § 854 zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník (účinný do 31.03.1964); § 134 odsek 1, § 868, § 879i odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - parcely registra E pod číslom XX/XX o výmere XXXX m² záhrady, zapísanej na LV č. XXX k.ú. D., ktorý odôvodnil tým, že dňa 26.02.1947 bol v obci prijatý podrobný upravovací (regulačný) plán k.ú. D. a dňa 20.06.1947 umiestňovacie uznesenie Okresného súdu Stropkov, z ktorých vyplýva, že cit: „Umiestňovacie číslo XX (parcely č. XX) - Umiestňuje sa D. D. (otec G.), roľník v D., č.d. X so spoluvlastníkmi. Za zväčšenie upravovanej parcely má zložiť istotu 2.300 Kčs.“ Zo správy Obce D. vyplýva, že na predmetnej parcele sú ako spoluvlastníci zapísané obe sporové strany a teda nepotvrdila výlučné vlastníctvo nikomu zo strán. Podaním zo dňa 21.05.2012 potvrdila, že žalovaná má splnenú daňovú povinnosť a zaplatenú daň z pozemku za posledných 10 rokov od roku 2001. Iný daňovník za toto obdobie daň z pozemkov za predmetnú parcelu neplatil. Podaním zo dňa 11.09.2012 oznámila, že žalobca má pobyť v obci D., no po vyzvaní na zaplatenie dane z nehnuteľnosti túto nezaplatil s odôvodnením, že je v súdnom konaní. Aj tento stav mal podľa názoru prvoinštančného súdu určitú výpovednú hodnotu k predmetu sporu a k tomu, kto sa ako cíti byť vlastníkom celej nehnuteľnosti, resp. spoluvlastníckeho podielu. Takto prijatý regulačný plán a tomu zodpovedajúci umiestňovací plán spôsobom ako je vyššie uvedený (umiestňovacie číslo XX) nebol naplnený, teda neujal sa na predmet sporu a právny predchodca žalobcu tento nenaplnil výstavbou nehnuteľnosti, ani tento neužíval ako

výlučný vlastník, pretože je známe, že sa pracovne zdržiaval v Českej republike a napriek súčasnému pobytu v D., predtým mal pobyt v H.. Taktiež je všeobecne známe, že cez stred predmetnej parcely viedla cestička slúžiaca občanom obce (ktorí si takto skracovali cestu), čo svedčí o tom, že táto nemohla byť vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Nebolo preukázané, aby predmetnú parcelu žalobca užíval (prípadne ju osobne kosil, sadil plodiny), avšak bolo preukázané, že túto kosili ďalšie osoby s vedomím strán sporu, napríklad švager žalobcu G. J., či s vedomím žalovanej pán G. H.. Žalobca tiež nevedel presne uviesť, od keby do kedy túto nehnuteľnosť užíval, nakoľko predtým býval 20 rokov v H.. Svoj nárok vo všeobecnosti a bez bližšej konkretizácie preukazoval regulačným plánom, tomu zodpovedajúcim náčrtom, taktiež doplnil, že predmetnú parcelu zdedil v celistvosti po otcovi, čo nezodpovedá dedičskému rozhodnutiu D XXX/XX (tomu zodpovedá iba spoluvlastnícky podiel), k plateniu dani uviedol, že daňovú povinnosť neplnil, za ním nikto nechodil, nikto mu nič neposlal. Súd prvej inštancie pri posudzovaní veci zoberal na zreteľ stav regulačného plánu - umiestňovací plán a dospel k názoru, že takto podaný návrh nie je dôvodný na určenie vlastníckeho práva pre žalobcu k nehnuteľnosti (k parcele XX/XX), nakoľko zistený stav preukazuje opak, t.j. podielové spoluvlastníctvo oboch sporových strán spôsobom ako je toto zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pretože toto nie je spochybniteľné a tomu svedčí aj samotné dedičské konanie po právnom predchodcovi žalobcu D XXX/XX, kde žalobca dedil iba spoluvlastnícky podiel. Regulačný plán sa neujal a preto s odstupom času takto podaný žalobný návrh nemá právne opodstatnenie, aby súd určil, že tento je výlučným vlastníkom a to z vyššie uvedených dôvodov. Titulom vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca (predtým jeho právny predchodca) neužívali nehnuteľnosť tvoriacu predmet sporu dobromyseľne a nerušene.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok v smere úspechu žaloby. Uviedol, že mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel prvoinštančný súd k názoru, že regulačný plán sa v obci D. neujal. Poukázal na snímok podrobného regulačného plánu z 26.02.1947, z ktorého je jasné, akým spôsobom a z akých parciel boli vytvorené nové stavebné parcely. Do pozornosti dal rovnakosť výmery novovytvorených parciel. Z toho je zrejmé, že právny predchodcovia žalovanej nemohli nadobudnúť parcelu o takej výmere, akú v súčasnosti užívajú, pričlenením so k parcele XX/. parcely XX/. Ak by dal súd za pravdu žalovanej, táto by bola neoprávnene zväčšená oproti ostatným stavebníkom v obci D.. Žalobca ako aj jeho právny predchodca užívali predmetnú parcelu nerušene, v dobrej viere ako svoju a to najneskôr od 26.02.1947, kedy bol v obci D. prijatý podrobný upravovací plán. D. D. st. na vytvorenej stavebnej ploche síce dom nepostavil, nakoľko si ho postavil na inom pozemku, no predmetnú parcelu užíval počas života na poľnohospodárske účely. Titulom uznesenia D XXX/XX zo dňa 11.10.1994 sa žalobca stal výlučným vlastníkom všetkých nehnuteľností po svojom nebohom otcovi.

5. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu. Uviedla, že považuje právny názor v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co 27/2014-302, ktorým bolo prvoinštančnému súdu uložené v ďalšom konaní vyzvať žalobcu na presné právne a faktické nadobudnutie vlastníctva v jeho prospech za prekročenie rámca objektívneho posúdenia veci, nakoľko sa nejedná o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu. Žalobca ani po opätovnom vrátení veci nejavil o konanie záujem, nepredložil argumentáciu v zmysle výzvy súdu na presné a faktické zdôvodnenie nadobudnutia vlastníctva k predmetu sporu v jeho prospech, teda opäť neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca v odvolaní poukazuje na „rovnakosť“ novovytvorených parciel v rámci regulačného plánu z r. 1947, čo však nezodpovedá skutočnosti, jednotlivé parcely neboli v obci rozdelené rovnomerne. Parcely uvedené v odvolaní s predmetom konania nesúvisia a len odpútavajú pozornosť od merita veci.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Svidník rozsudkom sp. zn. 4C/149/2010-262 zo dňa 18. decembra 2013 žalobu zamietol. Krajský súd v Prešove vyhodnotil podané odvolanie žalobcu ako dôvodné a uznesením sp. zn. 15Co/27/2014-302 zo dňa 14. januára 2015 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako pokyn súdu prvej inštancie uviedol, že otáznym v konaní ostalo, či priamo žalobca nadobudol vlastníctvo k dotknutej nehnuteľnosti, keďže v tomto smere absentuje argumentácia žalobcu. Nebolo preukázané, na základe akého právneho úkonu alebo na základe akej skutočnosti sa žalobca ujal držby, resp. začal sa cítiť byť vlastníkom nehnuteľnosti, či už za života svojho otca alebo po jeho smrti. Uviedol, že dôkazné bremeno v tomto smere je na žalobcovi.

9. Titulom názoru Krajského súdu v Prešove ako odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vyzval sporové strany, aby sa k predmetu sporu vyjadrili. Napriek preukázanému doručeniu výzvy obom sporovým stranám, vyjadrenie podala iba žalovaná. Zo zápisnice z pojednávania dňa 04.05.2016 vyplýva, že na danom pojednávaní žalobca nebol osobne prítomný (jeho neprítomnosť jeho právny zástupca vysvetlil tým, že žalobca mu oznámil, že keďže vo veci už vypovedal tak na súd nepríde) a jeho právny zástupca nepodal vo veci samej žiadne nové vyjadrenie.

10. Podľa ustanovenia § 153 odsek 1 C.s.p., strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

11. Podľa ustanovenia § 154 C.s.p., prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

12. Odvolací súd konštatuje, že žalobca pred súdom prvej inštancie po vrátení veci nepodal žiadne vyjadrenia, ktorými by (v zmysle pokynu v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/27/2014-302) preukázal nadobudnutie vlastníctva k spornej nehnuteľnosti, resp. nepreukázal, na základe akého právneho úkonu / skutočnosti sa cítil byť vlastníkom nehnuteľnosti.

13. K odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že tieto neboli spôsobilé prívodiť nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolateľ poukázal na skutočnosti, ktoré už v priebehu prvoinštančného konania boli prejednané. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza nasledovné:

14. Z uznesenia Okresného súdu Svidník D XX/XX zo dňa 04.06.1996 vyplýva, že žalovaná po svojom otcovi zdedila nehnuteľnosti mpč. XX/N. (parcela č. XX/XX na LV č. XXX), XX/Y. (parcela č. XX/XX na LV č. XXX) v podiele XXX/XXX. Z osvedčenia o vydržaní, ktoré je vo forme notárskej zápisnice N XXX/XX zo dňa 24.07.2008 vyplýva, že žalovaná je spoluvlastníčkou parcely XX/XX zapísanej na LV č. XXX v podiele spolu XX/XXX. Z osvedčenia o vydržaní, ktoré je vo forme notárskej zápisnice N XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaná je spoluvlastníčkou parcely XX/XX zapísanej na LV č. XXX v podiele spolu XXX/XXX.

15. Z uznesenia Okresného súdu Svidník D XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca po svojom otcovi zdedil nehnuteľnosti mpč. XX/. (parcela č. XX/XX na LV č. XXX), XX/Y. (parcela č. XX/XX na LV č. XXX) v podiele XX/XXX. Darovacou zmluvou zo dňa 27.06.1996 (v registri pod V XX/XX) žalobca nadobudol parcely mpč. XX/., XX/Y. v podiele XX/XXX.

16. Vyššie uvedené úradné rozhodnutia sú titulmi nadobudnutia spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovanej k spornej parcele. Žalobcove prostriedky procesného útoku nijako nespochybnili platnosť uznesenie Okresného súdu Svidník D XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, či platnosť notárskych zápisníc N XXX/XX a N XX/XX, na základe ktorých nadobudla žalovaná spoluvlastnícke podiely (spolu XXX/XXX) k spornej parcele.

17. Odvolateľ uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tak žalobca ako aj jeho právny predchodcovia užívali predmetnú parcelu nerušene, v dobrej viere ako svoju a to najneskôr od 26.02.1947. Toto tvrdenie však nebolo v konaní preukázané. Výsledky vykonaného dokazovania skôr preukazujú opak, nakoľko právny predchodca sa jednak na predmetnej parcele nebudoval, pracovne sa zdržiaval v Českej republike, dom si postavil na inom pozemku a samotný žalobca žil 20 rokov v H.. Ani

výpovede svedkov nepotvrdili, žeby žalobca bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Dobromyseľnosť žalobcu nebola v konaní preukázaná. Uvedené dokazuje aj skutočnosť, že žalobca nikdy neplatil z predmetného pozemku daň z nehnuteľnosti, zatiaľ čo žalovaná si túto povinnosť už 10 rokov plní. V súvislosti s touto otázkou, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

18. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane konania, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalobca tvrdí, že je výlučným vlastníkom parcely č. XX/XX, vlastníctvo ku ktorej je predmetom tohto sporu, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu všetky dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. V tomto smere však žalobca neunesol dôkazné bremeno.

19. V konaní nebola preukázaná ani dobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu, o čom svedčia výpovede svedkov, stanoviská obce, či správy katastra H. (v tomto smere odvolací súd opätovne poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia). Okresný súd Stropkov v umiestňovacom uznesení uviedol, že tí prídelcovia, ktorí majú zložiť istotu sú povinní zložiť im predpísanú istotu do 8 dní od vyvesenia tohto uznesenia na ohlasovaciu tabuľu obce, lebo inak nebudú uvedení do držby a úžitku pridelených nehnuteľností. Právny predchodca žalobcu mal za umiestnenie na parcele XX zložiť istotu (2.300 Kčs - písmo nie je čitateľné). V prípade, ak by táto istota nebola zaplatená, právny predchodca by sa nestal vlastníkom predmetnej parcely a to napriek regulačnému plánu obce, umiestňovaciemu uzneseniu a im zodpovedajúcim náčrtom a plánom. Ani táto skutočnosť (či skutočne došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva na základe umiestňovacieho uznesenia) však v konaní nebola preukázaná.

20. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že výlučným vlastníkom spornej parcely sa stal titulom uznesenia D XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX. Odvolací súd preskúmal predmetné uznesenie a uvádza, že Okresný súd Svidník uznesením D XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX schválil dohodu o vypořádání dedičstva tak, že žalobca síce nadobudol nehnuteľnosť mpč. XX/N. (parceta č. XX/XX na LV č. XXX) a mpč. XX/Y. (parceta č. XX/XX na LV č. XXX), ale len v pomere spolu XX/XXX, čomu aj zodpovedá súčasný stav na LV č. XXX. Uznesenie D XXX/XX preto nemôže byť titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva k celej parcele XX/XX. V prípade ak by sa po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo objavil ďalší porúčiteľov majetok, je potrebné vykonať dodatočné konanie o dedičstve, tzn. pôvodné uznesenie o dedičstve, nemôže byť titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva.

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.).

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 odsek 2 C.s.p..

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).